

Veerviering februari 2020

JE BENT NOOIT LEERLING AF...LEERLING ZIJN IS EEN FULL-TIME BAAN

Welkom in onze cyclus van het Marcusevangelie

Welkom allemaal.

We willen ook een aantal mensen verontschuldigen.....

We beginnen deze viering met het aansteken van de paaskaars.

Net als in de wereld, verlangen we naar licht dat de duisternis verdrijft.

In zijn tijd bracht Jezus licht bij veel mensen en roept Hij ons op om een lichtje te zijn voor een ander.

We vierden deze maand ook Lichtmis.

Ons verlangen naar licht, warmte en verbinding drukken we uit met het aansteken van kaarsen op deze tafel.

Zij staan symbool voor de mensen die er vandaag niet bij kunnen zijn en ook voor al onze geliefden die ons ontvallen zijn.

Op deze wijze brengen we ook hen aanwezig in deze viering NN

waarvan we zeggen dat ze opgenomen zijn in het " eeuwige licht".

Samen

Gezegend in dit uur en het licht ons gegeven.

Gezegend de woorden geladen met kracht.

**Gezegend jij, mens hier naast mij
en alles wat ons bijeen brengt.**

Gegroet en gezegend

in naam van de Eeuwige,

van de menszoon Jezus

en van de Geest die hem en ons bezielt.

Inleiding

Vandaag willen we verder gaan in het Marcusevangelie en stilstaan bij de leerlingen.

Leerlingen die geroepen worden door Jezus. Die uitgezonden worden.

Die de boodschap van Jezus niet altijd goed verstaan en die twijfelen.

Die op de loop gaan wanneer Hij, hun held, wordt aangehouden.

Marcus schrijft een bijzonder verhaal over een bijzondere figuur.

Wie is toch die Jezus?

Hij stelt bijzondere daden, spreekt een bevrijdende maar ook soms ongewone taal.

Hij trekt zich het lot aan van zieken, doven, lammen, kortom van mensen die aanzien worden als onrein en zondig.

Hij treedt dus bevrijdend op in en buiten zijn geboortestreek.

Mensen voelen zich door hem aangetrokken en komen van heinde en verre om naar hem te luisteren.

Maar hij stoot ook meer op weerstand en tegenstand bij de religieuze autoriteiten en ook op onbegrip bij zijn eigen leerlingen, die een andere Messiasverwachting hebben.

Ondanks al zijn tekenen en daden waarvan zij getuigen zijn lezen we bij Marcus over twijfel, onzekerheid, onbegrip, ontrouw en verraad.

Ook wij zijn daar niet vrij van.

Als lezer van het Marcusevangelie lijken we allemaal op elkaar en identificeren we ons nu eens met Petrus, dan eens Thomas, soms met Judas, met de vrouwen.. We hebben hetzelfde fundamenteel verlangen in onze zoektocht naar vervulling, naar thuiskomen en geborgenheid.

Dit is zoektocht samen met anderen. Jezus stuurt ons ook uit om goed nieuws te melden en op weg te gaan naar de armen van onze tijd. En zo zijn we steeds onderweg, net als die leerlingen met hun vele vragen en misverstanden.

Daarom is het goed dat we hier samen komen rond Zijn woorden en tekenen.

Lied “ Wat de toekomst ons zal geven”

Samen bidden we het openingsgebed

Laten wij bidden:

God, Gij weet hoe mensen zijn.

**Zij blijven doof voor uw boodschap,
blind voor de tekens van uw liefde.**

Toch blijft uw aanbod gelden:

Gij wilt ons nodig hebben!

**Schenk ons hier en nu de gave van het geloof
en de kracht om zó te leven**

**dat we meewerken aan de komst van uw Rijk
in het hart van de mensen om ons heen.**

Amen.

Bijbellezing

In het Marcusevangelie speelt de lezer een actieve rol. Het is een wisselwerking tussen verteller, lezer en leerling. De lezer wordt uitgedaagd om zijn persoonlijke interpretatie te geven over de figuur van Jezus. Hierbij staan we stil bij de leerlingen en hun relatie tot Jezus. Wij lezers kunnen ons al dan niet identificeren met deze leerlingen om zo te komen tot een visie van wie Jezus écht is voor ons. Dat maakt dit evangelie zo hedendaags.

Evangelie deel 1 Marcus 1,14-20

Nadat Johannes was gevangen genomen ging Jezus naar Galilea en verkondigde er Gods Blijde Boodschap. Hij zei: 'De tijd is vervuld en het Rijk Gods is nabij; bekeert u en geloof in de Blijde Boodschap.' Toen Jezus eens langs het meer van Galilea liep zag Hij Simon en de broer van Simon, Andreas, terwijl zij bezig waren het net uit te werpen in het meer; zij waren namelijk vissers. Jezus sprak tot hen: 'Komt, volgt Mij; Ik zal maken dat gij vissers van mensen wordt.' Terstond lieten zij hun netten in de steek en volgden Hem. Iets verder gaande zag Hij Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en diens broer Johannes; ook zij waren in de boot bezig met hun netten klaar te maken. Onmiddellijk riep Hij hen. Zij lieten hun vader Zebedeüs met de dagloners in de boot achter en volgden Hem.

Ons valt op

- Jezus moet toch een geweldige indruk gemaakt hebben op die vissers. Volg mij en leer mij kennen en ze volgden hem. Het waren eenvoudige mensen zonder fantastisch cv. Jezus roept deze vissers op de plaats waar ze leven en werken, niet in de synagoge of de tempel. Waar of wanneer worden wij geroepen?
- Ze laten alles achter en volgen hem...hun leven kreeg een nieuwe wending... een ander spoor... omkering.
- Is het niet zo dat we steeds iets moeten achterlaten om in Jezus voetsporen te treden....materialisme, rijkdom, aanzien,...familie zoals bij een huwelijk
- Jullie zullen vissers van mensen worden. Gewone vissers vangen vis om te eten of te verkopen...mensen vissen is ze boven water halen.. is ze vaste bodem geven ...is ze redden... is ze doen leven

Voorbede 1

Bidden wij dat wij uitdagingen aandurven in ons dagelijks bezig zijn. Dat we, vanuit de oproep van Jezus, nieuwe en andere keuzes durven maken om tot een betere wereld te komen, met hoop voor vrede en gerechtigheid.

Samen

**Groot zijt Gij om uw kiezen voor mensen,
aanwezig wordt Gij waar wij hetzelfde durven doen.**

Lied: " Geloven begint in het opstaan van armen"

Evangelie deel 2 Marcus 6,7-13

In die tijd riep Jezus de twaalf bij zich en begon hen twee aan twee uit te zenden. Hij gaf hun de macht over de onreine geesten en verbood hun iets anders mee te nemen voor onderweg dan alleen een stok: geen voedsel, geen reiszak, geen kopersgeld in hun gordel. 'Wel moogt ge sandalen dragen, maar trekt geen dubbele kleding aan.' Hij zei verder: 'Als ge ergens een huis binnengaat, blijft daar tot ge weer afreist. En is er een plaats waar men u niet ontvangt en niet naar u luistert, gaat daar dan weg en schudt het stof van uw voeten als een getuigenis tegen hen.' Zij vertrokken om te prediken dat men zich moest bekeren. Zij dreven veel duivels uit, zalfden veel zieken met olie en genazen hen.

Ons valt op

- Ze moeten 2 aan 2 gaan en 1 ding meenemen, een stok om op te steunen. Waar vind ik mijn steun vandaag?
- Zonder iets en in alle eenvoud zo werden de leerlingen op pad gestuurd.

Soberheid brengt je terug bij jezelf, maar ook korter bij Jezus.

- Gastvrijheid moet je ervaren en geeft een boost aan verbondenheid. Er kan steeds een bordje bijgezet worden.
- We moeten niet steeds op de barricade staan te roepen ...we kunnen gericht mensen aanspreken en uitnodigen, naar hen luisteren, ons inleven, betrokken en verbonden zijn....Dan is bevrijding niet veraf.

Voorbede 2

Bidden we dat mensen, die net als de gezondenen naar anderen toegaan durven spreken en handelen vanuit hun innerlijke kracht en niet vanuit macht of positie. Bidden we ook voor mensen die kiezen om in alle eenvoud en soberheid hun deur open te zetten voor anderen. Laat ons bidden voor geloofsgemeenschappen waar mensen mogen thuiskomen en begeistert worden om verbindend in het leven te staan.

Samen

Groot zijt Gij om uw openheid en zorg voor mensen in nood aanwezig wordt Gij waar wij ook die wegen gaan.

Lied : “ Geloven begint in het opstaan van armen”

Evangelie deel 3 Marcus 8,14-21

In die tijd hadden de leerlingen vergeten brood mee te nemen zodat zij niet meer dan één brood bij zich in de boot hadden. Toen gaf Jezus hun deze waarschuwing: 'Let op, wacht u voor het zuurdeeg van de Farizeeën en het zuurdeeg van Herodes!' Zij spraken daarover onder elkaar: 'Dat zegt Hij omdat we geen brood hebben.' Maar Hij bemerkte het en sprak: 'Wat bespreekt ge daar onderling? Dat Ik dit gezegd heb, omdat ge geen brood hebt? Begrijpt en verstaat ge het dan nog niet? Is uw geest dan zo verblind? Ge hebt toch ogen: ziet ge dan niets? Ge hebt toch oren: hoort ge dan niets? En herinnert ge u niet hoeveel korven vol brokken gij hebt opgehaald toen Ik voor de vijfduizend die vijf broden heb gebroken?' Zij antwoordden Hem: 'Twaalf.' 'En hoeveel manden vol brokken hebt gij opgehaald, toen met die zeven voor de vierduizend?' En zij antwoordden: 'Zeven.' Daarop zei Hij hun: 'Begrijpt ge het dan nog niet?'

Ons valt op

- Deze tekst van Marcus is een sterke confrontatie; hij roept twijfels en vragen op.
- Jezus deelde het brood met joden en heidenen.
Kunnen wij ook buiten onze vertrouwde cirkel treden en anderen ontmoeten..
armen, vreemden, andersdenkenden...
- Jezus heeft het moeilijk omdat de leerlingen bezig zijn met de inventaris.
Zijn wij ook niet teveel bezig met getallen...niet met het voedsel dat God ons geeft...goedheid... het gevoel van verbondenheid...van er te zijn voor elkaar.
- De leerlingen zijn bezig met de stunt. Door deze broodvermenigvuldiging zal Jezus populairder en belangrijker worden in de gemeenschap...
Daar gaat het niet om in het Koninkrijk van God. Hier gaat het niet over macht maar over liefde, goedheid gemeenschap...Daar waar gedeeld wordt is er overvloed!

Voorbede 3

Bidden we samen om hoopvol te blijven in tijden van twijfel, onzekerheid en verwarring. Bidden we dat we blijven geloven in een nieuwe wereld, van verscheidenheid, gelijkheid en solidariteit tussen mensen, waar genoeg brood en liefde is voor allen.

Samen

**Groot zijt Gij die een boodschap van verbondenheid verkondigt
aanwezig zijt Gij bij allen die in dat voetspoor willen treden.**

Lied : “ Geloven begint in het opstaan van armen”

Wij nodigen u allen uit om te delen wat u in deze lezingen geraakt heeft?
Waarom wij ons herkennen?... Waardoor wij uitgedaagd worden?
Wij staan kort voor de vastenperiode...het kan een uitnodiging zijn om er eventueel een vastenintentie bij uit te spreken?

Overlegmoment : met je partner, met je buur.

Deelmoment : wie wenst met de grote groep te delen.

Hier willen we aan toevoegen wat Dom Helder Camara ooit zei tegen catechisten die met analfabeten te maken hadden: “Let vooral op hoe je leeft. Jullie leven zou wel eens het enige Evangelie kunnen zijn dat jullie luisteraars te lezen krijgen”.

Lied: “ Geloven begint in het opstaan van armen”

Omhaling en klaarmaken van de tafel (zachte muziek)

Tafelgebed

Eens, lang geleden, is de mens begonnen
met zaaien en maaien, met dorsen en malen,
en hij bakte het eerste brood,
om goed van te eten
en dan weer verder te gaan.

Eens, lang geleden, is de mens begonnen
met planten en sproeien,
met plukken en persen,
en hij vulde de eerste beker met wijn,
om goed van te drinken
en dan weer verder te gaan.

Eens, lang geleden, is een mens begonnen
met zoeken en vinden,
met geven en delen, en hij nam het brood en de beker
en werd de eerste die zei:
brood met anderen gedeeld
en wijn voor anderen geschonken,
om mens van te worden
en dan weer met velen verder te gaan.

Delen van brood

Drinken van de wijn met heildronk op mensen en wensen

Eens, ooit, nog hoeveel eeuwen kan het duren,
zullen we leven, voorgoed en zonder angst,
van geven en ontvangen, van aanzien en beminnen,
en voor het eerst zullen wij weten,
dat liefde is gedeeld en leed vergeten,
dat de hemel de aarde is,
om zomaar eindeloos verder te gaan.

Lied: "Geen weg is te zwaar"

Onze Vader

Velen onder ons vragen zich af: "hoe bid ik op de beste manier tot God?"

Dat is een redelijke vraag. Zelfs de leerlingen van Jezus vroegen Hem "Heer leer ons bidden".

Als antwoord gaf Jezus, wat genoemd kan worden, een modelgebed.

Het Onze Vader...

Samen

ONZE VADER die in mensen leeft

moge in ons leven uw Naam geheiligd worden.

Moge in ons samenzijn uw Rijk zichtbaar worden.

**Moge in onze dagelijkse inzet Uw wil gebeuren als een teken en een oproep
voor mensen op aarde.**

**Maak ons voor elkaar en voor de wereld
tot levengevend brood, tot krachtig voedsel
van vriendschap en vertrouwen,
van perspectief en hoop.**

**Maak ons over fouten en tekorten heen,
tot mensen van vergeving en vrede,
zoals Gij het zijt voor ons.**

**Maak ons vrij van angst
en van alles wat denken en doen verlamt.
Laat ons niet verzinken in de bekoring van middelmatigheid,
maar wees voor ons kracht en uitdaging
om ten volle te leven.
In eeuwigheid en ook vandaag.**

Vredewens

Dat vrede en verzoening,
gastvrijheid en openhartigheid,
liefde en solidariteit,
verbondenheid en vreugde,
kortom: dat Gods Geest mag spreken
als wij elkaar vrede toewensen.
Moge die Vrede van hand tot hand worden doorgegeven.
Laten we elkaar de vrede geven

Slotgebed (BZN - feb. 2020)

Meningen gaan de wereld niet veranderen. Voorbeelden wel!
Er wordt zoveel gezegd, gefluisterd en geroepen.
Hard geroepen zelfs.
Op straat en nog meer waar **het** gemakkelijk is om je te verschuilen, op sociale media.
Op allerhande fora waar je je gal kan spuwen. Je gedacht zeggen over wat je vindt dat er fout gaat in deze wereld.

Daarmee veranderen we de wereld niet.
Onze planeet herstellen, vraagt doeners.
Durvers en dromers. Mensen die hun nek uitsteken.

Niet iedereen durft evenveel.
Je nek uitsteken vraagt moed.
Opkomen voor wat je belangrijk vindt, eist kracht.
Maar kijk om je heen. Je bent niet alleen.
Er zijn zoveel mensen die net dat doen. Die zwijgen op plekken waar alleen maar geschreeuwd wordt en die alles geven op plekken waar schoonheid en troost het hardste nodig is.

Volg hun voorbeeld. Volg hun spoor. Doe mee.

Lied: "Ga dan op weg"

Iedereen wordt uitgenodigd om een attentie / oproep uit deze viering naar huis mee te nemen.
Nl. de maandspreuk van BZN "Meningen gaan de wereld niet veranderen. VOORBEELDEN wel!"
en een klein potje met zout "Wees het zout der aarde".

Mededelingen:

Gerd-Raf-Jac